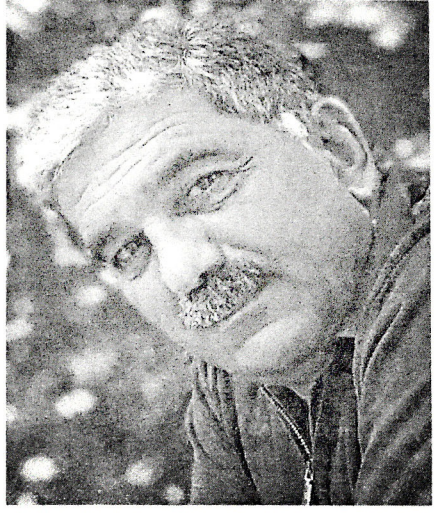

Mübariz QARAGÖZLÜ

Məni də səpin torpağa

İnsan oğlu, toxunmasın
Topxanan, topun torpağa.
Axır, axırət evindi,
Sancıl və tapın torpağa.

Halalca ruzun kəsilər,
Çörəyin, duzun kəsilər,
Əbədi izin kəsilər,
Bağlanar qapın torpağa.

Üzüqoylu yıxıl, sürün,
Qoy torpağa olsun yönün!
Ağlar qalar ömrün-günün,
Nə vur, nə təpin torpağa!

Düyünü özü bağladı,
Özünə yaxın saxladı...
Bir ucu sənə bağlıdı,
Bir ucu ipin, torpağa!

Daş-kəsəyi kürüyəcəm,
Kotanımlı sürüyəcəm.
Mayam varsa göyörəcəm,
Məni də səpin torpağa!

Qoşulub gedəcəm

Mən də palaza bürünüb,
Elə qoşulub gedəcəm.
Necə bürünüb bələnsəm
Elə qoşulub gedəcəm.

Damla-damla yığa bilsəm,
Addım-addım axa bilsəm,
Bir kötüyü yıxa bilsəm,
Sələ qoşulub gedəcəm.

Bilsəm ki, içim kiryib,
Çör-çöpə dönüb, çürüyüb,
Başlı-bütünlü kürüyüb,
Yələ qoşulub gedəcəm.

Məni yaxını bilirsə,
Mənə toxuna bilirsə,
Məndə oxuna bilirsə,
Telə qoşulub gedəcəm.

Mənə nə var, qopub bir gün,
Dörd nal üstə çapıb bir gün,
Qəfil ölüm tapıb bir gün,
Belə... Qoşulub gedəcəm.

Keçmədim

Sözə yanaşı çaxdım da,
Səmtinə düşüb axdım da...
Sözə yuxarı qalxdım da,
Sözdən yuxarı keçmədim!

Düzün dalınca yollandım,
Düzün könlünə calandım,
Düzün başına dolandım,
Düzdən yuxarı keçmədim!

Ölümə gülsəm utanar,
Olumsuz ölsəm, utanar.
Üz-üzə gölsəm, utanar,
Üzdən yuxarı keçmədim!

Söz dünyam, ünvanım, adım,
Nizamım, Vurğunum, Hədim!
Sizdən dünyalar adladım,
Sizdən yuxarı keçmədim!

Xudam, nurundan doymadım,
Eşqsiz dünyanı saymadım.
Bizim sevdamız qoymadı,
Bizdən yuxarı keçmədi!

Kimidi

Sevdalının arzusu gül,
Vəfası arı kimidi.
Tələ var əlvən görünür,
Ruhunda sarı kimidi.

Yol var göylərə sarıdı,
Yolçusu batdı-barındı...
Yol var, qocaldı, qarıdı
Yolları yarı kimidi.

Bənd-bərələr bilirəm ki,
Gen dərələr bilirəm ki,
Mən bərilər bilirəm ki,
Yönləri anrı kimidi.

Can var, mənə can əvəzi,
Bəş əvəzi, on əvəzi.
Cəfası dərman əvəzi,
Səfası ağrı kimidi.

Bilinir yaralı adam,
Acılı-ağrılı adam.
Allahlı, Tanrılı adam
Özü də tanrı kimidi!

* * *

Gəl oturaq, gəl dördləşək,
Gəl, könlümün düz adamı.
Bilirsən ki, adam olur
Adamların az adamı!

Bilmirəm! Guya bilirəm...
Adamdan doya bilirəm!?
Di gəl ki, qaya bilirəm
Bircə rəngdə - boz adamı.

Öz könlüncə olur həm də
Alana könlü verəndə.
Adam özünü görəndə
Adam olur öz adamı.

Çıxmadı qadam içimdən,
İncidim, atam, içimdən!
İndi sən adam içindən
Adam axtar, göz adamı!

Adamları ötəcək yol,
Adamlıqda bitəcək yol!
Sən özündən göz-qulaq ol,
Adamların göz adamı!